Lietas Nr. 11390027115
Lietas arhīva Nr. K37-0244-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 12.novembrī.

Tukuma rajona tiesa,
šādā sastāvā: priekšsēdētāja R.Bruce,
piedaloties prokurorei S.Janševskai,
Tukumā, Pils ielā 16, atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. C/, personas kods /personas kods/.

Tiesa k o n s t a t ē j a:

Apsūdzētais/pers. C/ prettiesiski ieguva svešu mantu, būdams persona, kuram šī manta uzticēta (piesavināšanās), sekojošos apstākļos:

2015.gada martā, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, Ķemeros pie dzelzceļa stacijas /Nosaukums A/, /pers. E/ nodeva /pers. C/ pārraudzībā un lietošanā uz /pers. F/ vārda reģistrēto, /pers. E/ tiesiskā valdījumā esošu automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, 1100 *euro* vērtībā. 2015.gada 27.martā /pers. C/, izmantojot apstākli, ka minētā automašīna atradās viņa pārziņā, nedzēstas sodāmības laikā, nolūkā piesavināties svešu mantu, izmantojot /pers. E/ uzticēšanos, bez viņas atļaujas automašīnu nodeva metāllūžņu iepirkšanas vietā SIA "Tukuma metāls LTD" /adrese/ par to saņemot 122,04 *euro*, tādējādi prettiesiski rīkojās ar viņam uzticēto mantu, automašīnu /TL marka/ A4, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, nodarot mantisku kmaitējumua1100 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ vainu izvirzītajā apsūdzībā atzina un piekrita pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neizdarīt. Pilnā apmērā atzina pieteiktās mantiskās kaitējuma atlīdzības apmērus.

Tiesa ir pieņēmusi lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi lietā, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmajai daļai, jo apsūdzētais ir atzinis savu vainu izdarītajā un tiesai, pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu, turklāt, apsūdzētais piekritis pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā iegūtas pietiekošas ziņas par faktiem, kas izslēdz saprātīgas šaubas un apliecina, ka apsūdzētais /pers. C/ prettiesiski ieguva svešu mantu, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās), tādēļ tiesa kvalificē apsūdzētā /pers. C/ darbības pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas.

Krimināllikuma 46. pants nosaka, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz Krimināllikuma sevišķās daļas sankcija. Nosakot sodu ir jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, kā arī vainīgā personība, viņa atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst viņa vaļsirdīgo atzīšanos un to, ka viņš izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā /pers. C/ atbildību pastiprinošu apstākli lietā atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, tas izdarīts nedzēstas sodāmības laikā.

Par apsūdzētā /pers. C/ personību noskaidrots,–agrāk sodīts ar Bauskas rajona tiesas 2011.gada 6.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 179.panta otrās daļas, 51.panta ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem sešiem mēnešiem 26 dienām, bez mantas konfiskācijas (lietas 37.-38.lapa). Ar Dobeles rajona tiesas 2012.gada 13.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas, 50.panta piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem astoņiem mēnešiem. (lietas 41.-42.lapa). Ar Dobeles rajona tiesas 2013.gada 4.jūlija lēmumu nolemts Bauskas rajona tiesas 2011.gada 6.septembra spriedumu grozīt un notiesātajam /pers. C/ noteikto brīvības atņemšanas sodu pēc Krimināllikuma 179.panta otrās daļas samazināt līdz diviem gadiem, galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, samazināt līdz diviem gadiem divdesmit sešām dienām. Dobeles rajona tiesas 2012.gada 13.decembra spriedumā noteikts grozīt /pers. C/ noteikto galīgo sodu un samazināt to līdz diviem gadiem astoņiem mēnešiem. (lietas 43.-44.lapa). Ar Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 10.septembra lēmumu Dobeles rajona tiesas 2013.gada 4.jūlija lēmums atcelts daļā par Dobeles rajona tiesas 2012.gada 13.decembra sprieduma grozīšanu, pēc kura notiesātajam /pers. C/ samazināts galīgais brīvības atņemšanas sods, līdz brīvības atņemšanai uz 2 gadiem 8 mēnešiem. /pers. C/ ar Dobeles rajona tiesas 2012.gada 13.decembra spriedumu noteiktais galīgais brīvības atņemšanas sods. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīts sods pēc Bauskas rajona tiesas 2011.gada 6.septembra sprieduma un /pers. C/ galīgais sods noteikts,- brīvības atņemšana uz diviem gadiem 3 mēnešiem. (lietas 45.-46.lapa) Atbrīvojies no Jēkabpils cietuma pēc soda izciešanas 2013.gada 16.septembrī, sodāmība nav dzēsta.

Krimināllikuma 35.pantā ir formulēti soda mērķi,- tas ir piespiedu līdzeklis, kurš tiek piemērots ar mērķi panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicinājis procesa norisi, piesakot lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kura izdarīšanu šī panta sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tiesa, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, ziņas par apsūdzētā personu, secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā nosakāms likumā paredzētais piespiedu darbs. Tiesas ieskatā piespiedu darba piemērošana veicinās apsūdzētā resocializāciju un atbilst likumā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, turklāt tiesas sēdē noskaidrots, ka apsūdzētais uzsācis darba gaitas /nosaukums A/, nodibinājis ģimeni, kurā ir dzimis bērns.

Tiesa atzīst, ka cietušās /pers. E/ prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma pilnībā, turklāt apsūdzētais prasību atzinis.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā dots kompensācijas jēdziens, norādot, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu. Arī Civillikuma 1635.pants paredz, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir katra, pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Kriminālprocesa likuma 353.pants reglamentē to personu loku, kurām tiesa var uzlikt kompensācijas samaksas pienākumu,- 1.daļas 1).punkts,- pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Apsūdzētais ir vainojams cietušajai radītajā mantiskajā kaitējumā, tādēļ tam jāatlīdzina nodarītais mantiskais kaitējums.

Ievērojot iepriekšminētās likuma normas, ir pilnībā apmierināma /pers. E/ pieprasītais mantiskā kaitējuma atlīdzība 1000 *euro* apmērā, jo apsūdzētā prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajai ir radies mantisks kaitējums.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520., 527.,528., 531. pantiem,

tiesa nosprieda:

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar *piespiedu darbu uz 220 stundām.*

Drošības līdzekli- uzturēšanos noteiktā dzīves vietā un aizliegumu izbraukt no valsts /pers. C/ atcelt spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu, notiesātajam, kuram piespriests piespiedu darbs, ir pienākums desmit darba dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā atbilstoši deklarētajai dzīves vietai piespriestā soda izciešanai. Latvijas Sodu izpildes kodeksa 134.panta otrās daļas 8.punkts paredz, ka neierašanās var tikt uzskatīta par ļaunprātīgu izvairīšanos no soda izciešanas.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/ /pers. E/, personas kods /personas kods/, labā, mantiskā kaitējuma atlīdzību 1000 *euro* (viens tūkstotis *euro*).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales Apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā tikai daļā par pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem vai noteikto sodu.

Tukuma rajona tiesas tiesnese R.Bruce